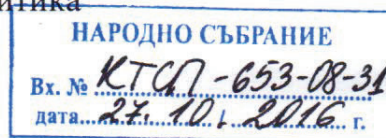

До

Народното събрание на Р България

Комисия по труда, социалната и

демографската политика

От

Конфедерация на труда „Подкрепа”

СТАНОВИЩЕ

Относно Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 602-01-60

Уважаеми дами и господа - народни представители,

КТ „Подкрепа” подкрепя Проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда. Този законопроект е продиктуван от необходимостта да се въведат изискванията на Директива 2014/67/ ЕС на Европейския парламент и на Съвета за осигуряване изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги в Българското законодателство.

Предложеният проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда отразява изискванията на Директива 2014/67/ЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Трябва да се има предвид, че Директива 2014/67 установява основна обща рамка на разпоредби, мерки и механизми на контрол, необходими за по – уеднаквено въвеждане, прилагане и осигуряване на изпълнението в практиката на Директива 96/71/ЕО, включително мерки за предотвратяване и санкциониране на всякакъв вид нарушения и заобикаляне на приложимите правила.

Положителен момент в Законопроекта е разграничаването на двата режима на командироване и изпращане в рамките на предоставяне на услуги в страни – членки на ЕС.

Според Законопроекта обаче, пар. 3, чл. 121а, ал. 4 за срока на командироването или изпращането на работника или служителя се осигуряват най – малко същите минимални условия на работа, каквито са установените за работниците и служителите, изпълняващи същата или сходна работа в приемащата държава. Този текст отразява минималните изисквания на транспонираната директива, но не ги надгражда. Става въпрос за това, че изискването за осигуряване на минималните условия на работа може да бъде надградено в изискване за поне същите условия на работа, като тези за работниците в приемащата държава, каквото е и предложението на КТ „Подкрепа”.

Въвеждането на солидарната отговорност между изпълнителя и подизпълнителя като работодател, който не е изплатил работната заплата, е също положителен момент в Законопроекта, който има важна роля за

ограничаване на съществуващите проблеми с командированите, респективно изпратени българи в друга държава членка на Европейския съюз. Отново обаче Законопроектът застава на минималните изисквания на директивата, а именно: да се предявят по съдебен ред само минималните възнаграждения, а не цялото неизплатено трудово възнаграждение. Предложението ни е последното да се прецизира.

България винаги транспонира европейските минимални стандарти, но не ги надгражда. Логиката е, че задължителните международноправни актове, включително европейските директиви, създават един минимум от гаранции, който трябва да бъде въведен от държавите, като осигуряващ най – ниско ниво на защита на определени категории права. Държавите обаче могат да развиват този минимум и да създадат по – висок стандарт, каквато практика не се установява при хармонизиране на българското законодателство с международното/европейско такова.

Според Законопроекта изпълнението на условията за командироване, респ. изпращане на работници се подпомага от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, на която се вменяват нови правомощия, вкл. осъществяване на административно сътрудничество с контролните органи на други държави. Подкрепяме това законодателно решение, тъй като ИА ГИТ е контролният орган с компетентност в областта на този тип обществени отношения.

Президент на КТ „Подкрепа”:

/Инж. Димитър Манолов/